

ת"פ 2923/05/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד אודי אלעטאונה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 2923-05-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אלעטאונה
בפני כבוד השופטת רבקה גלט

בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

אודי אלעטאונה

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי האישום הראשון, ביום 9.3.16 בשעות הצהריים במקום עבודתו כמפעיל שופל באתר פסולת, איים הנאשם על מנהל העבודה שלו (המתלונן), בכך שאמר לו: "אני ארצח אותך, אני אקבור אותך ליד האסבסט ישבור לך ידיים ורגליים".

על פי האישום השני, ביום 10.3.16 בסמוך לשעה 06.25, בעקבות ויכוח איים הנאשם על המתלונן, בכך שאמר לו "עוד מילה אחת, שני כדורים בראש אני אתן לך".

הנאשם אישר כי היה דין ודברים בינו לבין המתלונן אך הכחיש שאיים עליו.

פרשת הראיות

העד סנבטו העובד באתר העיד כי היה בחדר המנוחה, שמע צעקות מבחוץ "אני ארצח אותך, אני אהרוג אותך", יצא וראה את הנאשם ביחד עם המתלונן. לאחר מכן, המתלונן שאל אותו האם שמע את הדברים והוא אישר ששמע. סנבטו העיד כי הוא מכיר את הקול של הנאשם, ולכן זיהה אותו, למרות שהיה במרחק של כ-30 עד 40 מ'. עוד העיד כי למחרת היום ראה שהגיעה משטרה, והנאשם הלך עמם. סנבטו אישר כי הוא עובד באותו מקום, עם המתלונן, גם כיום.

עמוד 1

העד גולינסקי, מנהל האתר שהיה ממונה על הנאשם, העיד כי במועד מסוים, לקראת סיום יום העבודה הגיע אליו הנאשם כשהוא נגש ונרעש, ותיאר כי היתה לו מריבה עם מנהל העבודה. לדבריו,

ניסה להרגיע את הנאשם, כיוון שהיה ידוע לו כי התנהלות הנאשם מבחינה חברתית בעייתית, והיו גם לפני כן קשיים בתקשורת בינו לבין שאר העובדים. בהמשך, בשעות אחר הצהריים התקשר אליו המתלונן וסיפר שספג קללות ואיומים מצד הנאשם. גולינסקי הרגיע את המתלונן, ואמר לו שמחר יתחילו יום חדש ברגיעה. למחרת בבוקר, בשעה 6.45, קיבל מסרון מאת המתלונן, בו נכתב כי שהנאשם קילל אותו שוב, ומאיים לירות בו. כששמע כך, הנחה את המתלונן לגשת למשטרה ולהגיש תלונה. באמצעות העד הוגש תצלום המסרון בו רשם המתלונן: "עופר בוקר טוב אני מצטער אני מזמין משטרה מהאדי מאיים שהוא בא לירות בי ליד העובדים ביקשתי ממנו לעזוב את המקום והוא לא מוכן. ממתין". גולינסקי העיד כי נודע לו שהוויכוח בין הנאשם למתלונן היה בשל כך שהנאשם דיבר בטלפון בזמן העבודה. בחקירה הנגדית הבהיר כי היו מקרים קודמים שהנאשם גרם תקלות באתר בשל חוסר הקפדה על בטיחות, וכן היו התפרצויות מצדו.

המתלונן ל' העיד כי הוא מנהל העבודה באתר, והיה ממונה על הנאשם. לדבריו, הנאשם היה עובד טוב ומנוסה, אך מבחינה בטיחותית היו ליקויים אצלו. ביום 9.3.16, ראה כי הנאשם עובד כשראשו מוטה ימינה, והבין שהוא משוחח בטלפון, בניגוד לכללי הבטיחות ולאחר שבוע קודם לכן גרם לתאונה בשל דיבור בטלפון בעת העבודה. לדבריו, כשפנה אל הנאשם, ענה לו האחרון "אל תגיד לי מה לעשות" ופתח בנסיעה מטורפת לכיוון המשרד, יצא מהשופל, עמד על המדרגות ואיים עליו "אני אירה בך, אני ארצח אותך, אני אקבור אותך באתר של האסבסט, עוד פעם אני אשבור לך את הידיים והרגליים". את האיומים שמעו שני עובדים נוספים: יוסף ואנואר ג'רושי. מיד לאחר האיומים, המתלונן דרש את מפתחות השופל, ונעל אותו. בסוף אותו יום, סיפר לגולינסקי על האירוע. למחרת בבוקר, בסביבות השעה 06.25 ראה ל' את אחיו של הנאשם, שמביא אותו לעבודה בכל יום, והודיע לו כי הנאשם אינו ממשיך לעבוד אצלו. כשהגיע למשרד, הבחין כי הנאשם כבר נטל את מפתחות השופל מן הארון, על דעת עצמו, והניע את השופל. המתלונן אמר לנאשם כי אתמול אמר לו שלא יעבוד שם, ואז השיב הנאשם "עוד מילה אחת, שני כדורים בראש אני נותן לך". המתלונן התקשר מיד לגולינסקי ודיווח על המקרה, ובהנחיית גולינסקי התקשר למשטרה. בהמשך הגיעה המשטרה ונטלו את הנאשם עמם. באמצעות המתלונן הוגש דיסק הקלטת שיחת טלפון שערך עם מוקד המשטרה, בה מסר כי הנאשם איים עליו פעמיים, באותו בוקר וביום הקודם.

הוגשו הודעות הנאשם בהודעה הראשונה מסר כי המתלונן הוא מנהל העבודה והגורם לכל מיני ויכוחים, ומנסה להשתלט על כולם. ביום 9.3.16 עבד על השופל ודיבר בטלפון. כשקרא לו המתלונן במירס כי יחדל, השיב לו "תשמור את העצבים שלך לעצמך, תעזוב אותי בשקט", ואז עזב את השופל ועלה לגולינסקי שהרגיע אותו. למחרת, הגיע לעבודה והפעיל את השופל. כשראה את המתלונן מסמן לו שירד, ענה "אני לא עובד אצלך, תעזוב אותי תתרחק ממני, אם עופר (גולינסקי) יגיד לי תעוף מפה, אני אעוף. לדבריו החל ויכוח, ואז הגיעו שוטרים. כשעומת עם הטענה שאיים, הכחיש, אך אמר "היה ויכוח יצאו לי פליטות פה, וכך גם לו וזהו". לטענתו, פליטות הפה היו "אני לא רואה אותך" או "אתה לא תקבע לי" ולא איומים.

בהודעה השנייה עומת הנאשם עם העובדה שהיו עדים ששמעו את איומיו, אך טען שלא היו יכולים לשמוע. לטענתו גם סנבטו לא היה יכול לשמוע.

הוגש דו"ח עימות בין הנאשם למתלונן, בו חזר כל אחד על גרסתו. בסיום העימות אמר הנאשם כי המתלונן פגע בו נפשית, גרם לו לעגמת נפש, השפיל אותו והוריד אותו לנקודת האפס.

הנאשם פתח את עדותו בתיאור מסכת יחסים בעייתית עם המתלונן. לפי עדותו, המתלונן לא הקפיד על פרטיותו בעבודה, העיר לו על דיבור בטלפון, והסתכל עליו "בזכוכית מגדלת". ביום האירוע, רק אמר למתלונן שככה אי אפשר לעבוד, והמתלונן נפגע ממילה שיצאה, פליטת פה. לדבריו, ניגש לגולינסקי שסיפר לו כי המתלונן כעוס בשל כשלים שונים בעבודה, והרגיע אותו. עד סוף אותו יום, לא עבד, אלא הסתובב באתר. למחרת, הגיע והפעיל את השופל, כדי לעבוד, כי לא ידע מה דובר בין המתלונן לגולינסקי בערב הקודם, וחשב שימשיך לעבוד בלי לדבר עם המתלונן. באותו שלב, המתלונן אמר לו לרדת מהכלי, והוא ענה שבא לעבוד, והוא ממשיך לעבוד עד שגולינסקי יתן לו מכתב פיטורין. הנאשם אישר שאמר למתלונן שתי מילים של קללה, ולאחר מכן המתלונן דיווח לגולינסקי שהוא מאוים והתקשר למשטרה. בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי היו לו יחסים טובים עם סנבטו ולדעתו זה העיד נגדו כי עשו לו "שטיפת מוח". לאחר מכן, אמר הנאשם כך:

ת. לקחתי את הדברים שלי מהקבינה, יצאתי מהכלי. אמרתי לה שאני אמרתי קללה ואני מודה בזה ושלא יכולים להמשיך ככה חתול ועכבר.

ש. איזו קללה אמרת לו?

ת. מה שרשום בפרוטוקול אצל החוקר קובי זה הקללה. אח שלי בא חתם עלי ערבות והוציא אותי משם. אמרתי לחוקר שאנו לא בהייטק זה עבודה מסיבית אנו עובדים בעפר, מתלכלכים בגריז, אבק, סובלים והכל ושכן אדם בא משחק לך בעצבים שלך. לא סיפקתי לו את מה שהוא רוצה. הוא ניסה אבל לא הצליח ולא יצליח. לי יש מה להפסיד בחיים שלי.

ש. איך ניסה לשחק לך בעצבים.

ת. תנועות בידיים ומילים מרגיזות. כאילו אתה חייב לו משהו כאילו אתה עובד אצלו. הוא לא בוס שלי, הוא מנהל עבודה, יש הבדל. אבא שלי גם מעסיק שכירים אצלו ואני יודע איך מתנהגים למפעילים.

ש. מי אומר לך לעלות לשופל?

ת. שלומי. יש הוראות גם מעופר.

מי אומר לך לעצור ולרדת?

ת. אם עופר לא שם שלומי ואם שלומי לא שם אז עופר.

ש. מה ששלומי אומר לך מה לעשות אתה צריך לעשות?

ת. בוודאי. הוא מנהל עבודה.

ש. ז"א שאתה צריך להקשיב לו.

ת. כן.

ש. הוא התקשר למשטרה ואמר לך תרד אל תסע יותר והמשכת לנסוע עד שהמשטרה באה.

ת. הנעתי את הכלי כמו כל יום, בא שלומי אמר תכבה ותשאיר את הכלי.

ש. ואתה מחליט לנסוע למרות ששלומי אמר לא נכון?

ת. אני עשיתי את מה שצריך לעשות בשטח ומה שנכון. אני חי שם ואני חי בשטח ואני יודע איך העבודה מתנהלת יותר טוב מכולם. עשיתי את מה שצריך לעשות. עשיתי מה שהיה צריך לעשות. אני יכול לבוא, ילדים היו באים לתת לו הוראות. ששלומי היה אומר הוראות שאנשים יגידו לי באיזו זכות. אנשים בלי סמכות בלי תעודת מנהל. אני בעבודה עזו אם עשיתי נזק במאה אלף שקל מי אשם, שלומי אומר לך תגיד לו זה מכוון, יש מטרה נגדי. אני חי עם הבן אדם הזה 4 חודשים הוא הספיק להכיר אותי ואני אותו.

...

ש. אתה נפגעת ממנו באותו יום שהוא אמר לך לרדת מהשופל?

ת. כן. זה לא פעם ראשונה שהוא עושה לי את זה. בגישה לא נעימה, גישה הכי לא מכובדת. אם זה היה בן אדם בגיל 20 או בגיל שלי אני מבין אולי יש לו דפקט במוח.

ש. הרגשת מושפל?

ת. אני הרגשתי מושפל, לא רק באותו יום, גם לפני אני הרגשתי שהבן אדם הזה ניסה רצה להביא אותי למצבים של השפלה...

לאחר שהשמיעו ב"כ הצדדים סיכומיהם, הוגשה מטעם הנאשם בקשה להביא שני עדי הגנה, שהם עובדים באתר. באופן חריג ועל מנת לתת לנאשם את יומו עד תום, קבעתי דיון נוסף לשמיעת העדים, אך הם לא התייצבו. גם למועד נוסף שנקבע, לא התייצבו העדים.

הכרעה

עדויות עדי התביעה מתיישבות זו עם זו. הן המתלונן והן גולינסקי תיארו את התנהלות הנאשם במקום העבודה באופן עשיר, ולא חד צדדי. שניהם עמדו על כך שהיה עובד מקצועי מאד, אך היו בעיות בטיחות משמעותיות, וכן נוצרו קשיים בין אישיים.

המתלונן תיאר באופן קוהרנטי את שתי עבירות האיומים, ועדותו קיבלה חיזוקים מספר:

עמוד 4

ראשית, העד סנבטו העיד כי שמע את האיומים נשוא האישום הראשון, וכי זיהה את קולו של הנאשם. אין סיבה לחשוד כי סנבטו העליל על הנאשם, שהרי אף לגרסת הנאשם מדובר במי שהיו לו יחסים טובים ומיודדים עמו.

שנית, גולינסקי העיד אודות תלונותיו של המתלונן בפניו, בסמוך לאחר האיומים, בכל אחד מן האירועים. בעניין האירוע השני, אף הוגש תצלום המסרון שהעביר אליו המתלונן, מה שמלמד על תחושותיו בזמן אמת. בנוסף, גולינסקי העיד על סערת רוחו של הנאשם אותו ניסה להרגיע לאחר האירוע הראשון.

שלישית, הנאשם עצמו אישר כי היה נתון בסערת רוחות בכל אחד מן האירועים, חש מושפל, והיו לו פליטות פה, של קללות כלפי המתלונן.

אני מוצאת כי עדויות המתלונן וסנבטו היו מהימנות.

מנגד, עדות הנאשם הותירה רושם בעייתי. עלה כי הנאשם אכול רגשות קשים כלפי המתלונן, ומייחס לו מוטיבציות שליליות כלפיו, כאלה שלא הוכח קיומן במציאות כלל. ניתן היה להתרשם כי הנאשם הרבה לעסוק בעניינים של כבוד, ונטה לפרש את ההתנהלות כלפיו כמשפילה, באופן שאינו תואם את ההתרשמות על פי יתר העדויות. הנאשם גם הותיר את הרושם שהתנהל מול המתלונן בכוחנות ומתוך צורך להוכיח שאינו מקבל את מרותו, גם במחיר של התעמתות. התנהגותו זו הותירה את המתלונן חסר אונים, עד שקיבל את ההנחיה לפנות למשטרה.

הנאשם הודה כי קילל את המתלונן בכל אחד מן האירועים, וכי היו לו פליטות פה. לפי התרשמותי, הנאשם אמנם היה נתון בסערת רגשות, ללא פרופורציה לסיטואציה שהתרחשה, ושוכנעתי כי בכעסו הרב גם אמר את מילות האיום המיוחסות לו. שעה שלא נמצאו כל סתירה או פגם בעדויות התביעה אינני מוצאת לנכון לפקפק בהן.

סיכום

לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי בראיות, אני מוצאת לנכון לקבוע כי האישומים הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בשתי עבירות של איומים.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ז, 16 מרץ 2017, במעמד הצדדים